

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

1 Cdo 17/2011

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ MUDr. A. S.**, bytom K., **2/ Ľ. S.**, bytom K., v dovolacom konaní obaja právne zastúpení JUDr. P. J., advokátom, T., proti odporcom: **1/ Ing. J. H.**, bytom K., **2/ M. H.**, bytom K., **3/ Mgr. E. H.**, bytom K., **4/ J. H.**, bytom Z., v dovolacom konaní všetci právne zastúpení JUDr. L. P., advokátom, K., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Trebišov sp. zn. 7C 274/2005, o dovolaní odporcov proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. augusta 2010 sp. zn. 1Co 155/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcovia sú povinní zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne náhradu trov dovolacieho konania 127,22-€ do rúk právneho zástupcu navrhovateľov JUDr. P. J., advokáta so sídlom T., do troch dní.

O d v ô v o d n e n i e

V pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7C 274/2005 sa odporcovia v 1/ a 2/ rade (v pôvodnom konaní v procesnom postavení

navrhovateľov) domáhali, aby súd uložil navrhovateľom v 1/ až 4/ rade (v pôvodnom konaní v procesnom postavení odporcov) povinnosť zdržať sa akýchkoľvek aktivít, ktoré by smerovali k bráneniu uskutočnenia rekonštrukčných prác na dome odporcov, súp. č. X postaveného na parcele X, zo strany parcely č. X ktoré spočívajú v prevedení zvislej izolácie, zhotovenia drenáže a zásypu so zhutnením, zhotovenie okapového chodníka ako aj náteru rúry plynového vedenia a to v lehote najneskôr do 2 rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku, s dobou výkonu týchto prác maximálne dva mesiace.

Rozsudkom zo dňa 30. apríla 2008, č. k. 7C 274/2005-194 prvostupňový súd vyhovel návrhu odporcov MUDr. A. S. a manželky E. S. a uložil navrhovateľom v 1/ až 4/ rade povinnosť umožniť odporcom vstup na pozemok parc. č. X prechod cez tento pozemok a vykonávanie prác na pozemku za účelom uskutočnenia rekonštrukčných prác na rodinnom dome odporcov súp. č. X, postaveného na parc. č. X, spočívajúceho v prevedení zvislej izolácie, zhotovenia drenáže, zásypu so zhutnením, zhotovenie okapového chodníka a náteru rúry plynového vedenia. Navrhovateľom v 1/a 4/ rade uložil povinnosť umožniť odporcom vykonanie uvedených rekonštrukčných prác počas doby jedného roka začínajúceho dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Odporcom uložil povinnosť písomne oznámiť navrhovateľom v 1/ až 4/ rade deň začatia výkonu rekonštrukčných prác a to najneskôr 30 dní pred ich začatím a oprávnenie na výkon rekonštrukčných prác odporcami sa skončí uplynutím dvoch mesiacov odo dňa, ktorý odporcovia označili oznámením doručeným navrhovateľom ako deň začatia výkonu týchto prác. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Krajský súd Košice rozsudkom zo dňa 31.marca 2009, č. k. 6Co 147/2008-238 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcich výrokoch. Rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 7C 274/2005-194 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice 6Co 147/2008 nadobudol právoplatnosť dňa 19.mája 2009 a vykonateľným sa stal 20.mája 2009.

Dňa 13. augusta 2009 navrhovatelia v 1/ až 4/ rade podaním na Okresnom súde Trebišov podali návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7C 274/2005 s odôvodnením, že rozhodnutím Správy

katastra Trebišov č. X 421/09 zo dňa 30.júna 2009 došlo k oprave zákresu vo vektorovej katastrálnej mape, ktorá tvorí hranicu medzi pozemkami navrhovateľov a odporcov. Jedná sa o takú skutočnosť, ktorú navrhovatelia nemohli použiť v pôvodnom konaní a môže pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zároveň v zmysle ust. § 233 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) navrhli nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia vo veci.

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 29. marca 2010 sp. zn. 15C 209/2009 zamietol návrh odporcov na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7C 274/2005, nepovolil odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 30. apríla 2008, č. k. 7C 274/2005-194 a odporcov zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľom trovy konania 420,78-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že nie sú splnené podmienky pre obnovu konania. Mal za to, že odporcovia síce podali návrh na obnovu konania včas, teda v objektívnej trojročnej ako aj v subjektívnej trojmesačnej lehote a preukázali, že oprava v katastrálnom operáte bola vykonaná až na základe protokolu zo dňa 30.júna 2009, bol však toho názoru, že odporcovi v 1/ rade nič nebránilo, aby podal skôr podnet na opravu katastrálneho operátu tak, ako ho podal dňa 6. júla 2009, teda v priebehu konania, keďže pôvodné konanie sa viedlo na základe návrhu podaného už 5. septembra 2005. Podľa názoru súdu prvého stupňa zmena v katastrálnom operáte, oprava priebehu hranice vo vektorovej katastrálnej mape, ktorá je podľa návrhu odporcov dôvodom pre povolenie obnovy konania a má pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci nesúvisí s povinnosťou, ktorá im bola uložená návrhom na obnovu napadnutým rozsudkom. Zdôraznil, že tvrdeniami odporcov o tom, že medzi pozemkami účastníkov nebola správne vytýčená hranica sa prvostupňový súd zaoberal a vysporiadal v uvedenom rozsudku. Zmena hraníc medzi pozemkami účastníkov vyznačená v katastrálnom operáte nemôže byť dôvodom na obnovu konania o uloženie povinnosti strpieť práce na rekonštrukcii domu navrhovateľov. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a straty na zárobku navrhovateľa v 1/ rade v celkovej výške 420,78-€.

Krajský súd v Košiciach na základe odvolania odporcov uznesením z 31. augusta 2010 sp. zn. 1Co 155/2010, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcom (v konaní o obnove navrhovateľom) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom (v konaní o obnove odporcom) trovy odvolacieho konania vo výške 122,80-€ a tieto zaplatiť advokátovi JUDr. P. J. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol že súd prvého stupňa sa dopustil procesného pochybenia pri označení postavenia účastníkov v konaní o obnove. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie. Z toho vyplýva, že aj v konaní o návrhu na obnovu konania ostáva rovnaké postavenie účastníkov, aké mali v pôvodnom konaní (navrhovateľ, odporca), s uvedením toho, kto z nich podal návrh na obnovu konania. Súd prvého stupňa preto pochybil, ak pri označovaní účastníkov v konaní o obnove nezachoval ich pôvodné postavenie, ale za navrhovateľov (žalobcov) označil nesprávne odporcov z pôvodného konania. Títo sú stále odporcami aj keď súd rozhoduje o ich návrhu na obnovu konania. Odvolací súd preto odstránil toto pochybenie, v záhlaví odvolacieho uznesenia správne označil postavenie jednotlivých účastníkov a správne ich označoval aj v jeho dôvodoch. Súd prvého stupňa sa dopustil aj ďalšieho procesného pochybenia ohľadom formy rozhodnutia, ak o obnove konania rozhodol rozsudkom. Podľa § 152 ods. 1 O.s.p. rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením. Po odstránení procesných nedostatkov, ktoré samé o sebe nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a ten následne aj správne právne posúdil, ak dospel k záveru, že prípadná zmena hraníc medzi pozemkami účastníkov vyznačená v katastrálnom operáte nemôže byť dôvodom na obnovu konania vo vzťahu k povinnosti odporcov uloženej im rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 30. apríla 2008, sp. zn. 7C 274/2005-194 t.j. umožniť navrhovateľom vstup na ich parcelu č. X katastrálneho územia K. za účelom rekonštrukcie domu a teda, že táto skutočnosť sama o sebe ani v prípade povolenia obnovy konania by pre odporcov neprivedila priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie odporcovia 1/ až 4/. Navrhli napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.) ako i z dôvodu, nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), lebo ho považovali za zmätočné, nezrozumiteľné a v rozpore s procesným poriadkom. Namietali, tiež že v dôsledku nedoručenia im vyjadrenia navrhovateľov k odvolaniu je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 237 písm. f) O.s.p..

Navrhovatelia navrhli dovolanie ako neprípustné odmietnuť a žiadali náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenie dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že proti uzneseniu je dovolanie prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie však nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o

uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Citované ustanovenia neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods.1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. dovolatelia nenamietali a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania odporcov preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na dovolacie námietky sa dovolací súd osobitne zameral na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesne vadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania (napr. oprávnenia zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci,

navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.).

Dovolatelia namietajú, že im nebolo doručené vyjadrenie navrhovateľov k ich odvolaniu, v dôsledku čoho nemali možnosť reagovať na ich argumenty.

Je pravdou, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých prípadoch dospel k záveru, že nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces (mutatis mutandis I. ÚS 2/05, I. ÚS 100/04, I. ÚS 335/06), a možno ho kvalifikovať ako odňatie možnosti konať súdom (I. ÚS 156/07).

Zároveň ale Ústavný súd Slovenskej republiky pripustil, že v niektorej veci môže byť absencia stanoviska k vyjadreniu k opravnému prostriedku druhého účastníka konania právne irelevantná. O taký prípad ide vtedy, keď súd rozhodujúci o opravnom prostriedku, nezaložil svoje rozhodnutie na vyjadrení k opravnému prostriedku (teda vtedy, keď vyjadrenie k opravnému prostriedku nemalo zásadný vplyv na rozhodnutie o opravnom prostriedku). Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie z 20. decembra 2010 sp. zn IV. ÚS 462/2010, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky akcentoval, že prvostupňový súd má zákonnú povinnosť doručiť odvolanie bezodkladne ostatným účastníkom konania, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, má povinnosť vyzvať účastníkov konania, aby sa k odvolaniu vyjadrili; iná povinnosť mu z Občianskeho súdneho poriadku (§ 209a ods. 1 O.s.p. a ani z iných jeho ustanovení) nevyplýva. Z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva ani povinnosť odvolacieho súdu predložiť druhému účastníkovi konania spätne na zaujatie stanoviska vyjadrenie druhého účastníka konania k opravnému prostriedku, avšak pokiaľ ide o odvolacie konanie uskutočňované bez nariadenia ústneho pojednávania, malo by byť vyjadrenie k opravnému prostriedku poskytnuté na zaujatie stanoviska druhému účastníkovi

konania. Obdobný právny záver vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí z 13. septembra 2011 sp. zn. III.ÚS 296/2011.

Podľa názoru dovolacieho súdu vyjadrenie účastníka konania k odvolaniu druhého účastníka konania by malo byť poskytnuté na zaujatie stanoviska odvolateľovi vtedy, pokiaľ vyjadrenie k odvolaniu má zásadný vplyv na rozhodnutie dovolacieho súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály (opakujúci sa a nikdy nekončiaci) proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania. Podľa názoru dovolacieho súdu by takýto pohľad mohol mať až znaky prílišného právneho formalizmu, odporujúceho materiálnemu chápaniu princípu právneho štátu (pod prehnaným formalizmom sa rozumie interpretácia ustanovenia, pri ktorej striktné trvanie na formálnych stránkach práva neplní žiadnu rozumnú funkciu, ale naopak popiera samotný zmysel právnej úpravy). Z týchto dôvodov dovolací súd v ďalšom vychádzal z názoru, že odňatie možnosti pred súdom konať nezakladá sama skutočnosť, že odvolateľovi nebolo predložené vyjadrenie druhej procesnej strany k jeho odvolaniu.

Dovolací súd vzal na zreteľ individuálne okolnosti prejednávanej veci a pristúpil k skúmaniu, či vyjadrenie navrhovateľov malo zásadný vplyv na rozhodnutie dovolacieho súdu. Dospel k záveru, že nedoručenie vyjadrenia navrhovateľov k odvolaniu druhej procesnej strane - odporcov bolo v preskúmvanej veci právne irelevantné, lebo predmetné vyjadrenie – ako vyplýva zo spisu – nemalo vplyv na rozhodnutie dovolacieho súdu o opravnom prostriedku žalobkyne. Z obsahu vyjadrenia navrhovateľov k odvolaniu odporcov vyplýva, že títo žiadali napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť, pretože vychádza so správneho právneho posúdenia. Poukázali na to, že oprava mapových operátov o oprave hranice medzi ich pozemkami nemá vplyv na povinnosť odporcov vpustiť ich na pozemok. Obsahom tohto vyjadrenia teda neboli žiadne argumenty, na ktoré by bolo potrebné reagovať.

Z odôvodnení napadnutého uznesenia nevyplýva, že by odvolací súd k prijatiu jeho záverov viedlo vyjadrenie navrhovateľov k odvolaniu odporcov.

Pokiaľ dovolatelia namietajú nedostatky týkajúce sa odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a vypořádania sa s ich odvolacími námietkami, treba uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07). Vychádzajúc z toho dospel dovolací súd k záveru, že právo odporcov na riadne odôvodnenie porušené nebolo. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje nielen vysvetlenie skutkových zistení a záverov, ku ktorým dospel odvolací súd, ale tiež primerané právne posúdenie týchto záverov .

K námietke dovolateľov, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne

závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

Nakoľko prípustnosť dovolania odporcov nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 a § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c) O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovatelia si náhradu trov dovolacieho konania uplatnili a ich výšku vyčíslili. Dovolací súd priznal navrhovateľom náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia z 7.novembra 2011, pričom odmenu advokáta určil pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 spoločný úkon právnej služby v prospech dvoch navrhovateľov, z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky, v zmysle § 13 ods. 3 krátil o 20%. a ku každému úkonu právnej služby v

zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky prináleží režijný paušál vo výške 1/100-iny výpočtového základu, ktorého výška bola 7,41€ K tejto odmene priznal dovolací súd podľa § 18 ods. 3 vyhlášky DPH, spolu teda priznal navrhovateľom náhradu trov dovolacieho konania vo výške 127,22-€.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta